

Max-imaal rendement

R.C. Beljaards

Met Oud en Nieuw kort achter ons staat het tijdschrift weer op de drempel van een nieuw jaar. Terwijl u dit leest, is die nieuwe jaargang afgetrapt met het eerste nummer. Ik weet niet hoe het u is vergaan, maar dankzij de coronacrisis en de bijbehorende maatregelen lijkt terugkijken op het verscheiden jaar 2021 nagevoelbaar van ankermomenten. De hoogtenpunten moest je op kleine schaal zelf invullen. En voor zover er in ons land al collectieve hoogtenpunten waren, betrof dat voornamelijk de sport. Nederland mocht trots zijn op een record aan medailles tijdens de Olympische Spelen, “we” waren zes dagen gehuld in de gele trui tijdens de Tour de France, en Oranje wist zich dankzij (ondanks?) een nieuwe bondscoach toch te kwalificeren voor het WK voetbal. Maar het echte hoogtenpunt op sportgebied was toch wel de apotheose van de Formule 1. Voorafgegaan door het volksfeest hier in mijn achtertuin in de duinen van Zandvoort, werd het raceseizoen bovendien bekroond door het binnenhalen van de wereldtitel.

Voor Max Verstappen betrof deze bekroning de resultante van een zorgvuldig opgebouwde carrière als coureur. Dat begon met zijn debuut in maart 2015, tijdens de Grand Prix van Australië. Een opmerkelijk debuut want Max was toen pas zeventien jaar en nog niet eens in bezit van een rijbewijs. Dus wel bekwaam (zeer zelf), maar niet gecertificeerd om een auto te besturen. Dat de jonge temmer van tien cilinders en grofweg duizend PK aan verbrandingsmotoren en elektrische systemen blij was dat hij met dat rijbewijs “eindelijk alleen de weg op zou mogen en dat het zelfvertrouwen zou geven” is enerzijds hilarisch, maar ook tekenend dat bij bekwaamheid onlosmakelijk toetsing daarvan hoort. Hieraan moest ik denken toen ik het artikel van Vigfús Sigurdsson las over regulering van zelfstandigheid en daarbij behorende verantwoordelijkheid van aios tijdens de opleiding (bladzijde 45). Definiëring en vervolgens certificering van bekwaamheid is voor elke opleiding van belang, ook voor dermatologen in opleiding. Maar waar wijkt het zelfstandig leren praktiseren in het huidige tijdsgewricht af van de tijd (lees: eind jaren '80) waarin ik en mijn mede-assistenten in opleiding waren? Uiteindelijk zijn we allemaal een Max geweest die zonder rijbewijs de wei van de spreekkamer in zijn gestuurd om goed te leren te kijken, voelen en uitvoeren. Welbeschouwd wijkt het leren diagnosticeren en het doen van verrichtingen weinig af van het leren van een ambacht, wat valt en staat met het aloude model van leerling, gezelschap en meester. Bij deze hulde aan alle opleiders van toen en van nu voor die ambachtelijke leerschool.

Terwijl dit eerste nummer in aanbouw is, kijken we vooruit naar het aantreden van een nieuw kabinet. Op de bordesfoto staat een minister van Justitie die niet over een juridische opleiding of ervaring beschikt en een minister van Financiën

Monza 2021: toen was al duidelijk dat Max Verstappen boven Lewis Hamilton zou eindigen.

zonder diepe kennis van economie. Dat is niet erg, want ook hier zal de bekwaamheid in het deelgebied gaandeweg geleerd gaan worden aan de hand van ervaren topambtenaren. Voor het departement dat ons het meest nauw aan het hart ligt, ligt dat anders. Ik juich toe dat we eindelijk, na Els Borst, weer een inhoudsdeskundig minister op het departement voor gezondheidszorg gaan krijgen. Niet alleen arts, maar bovendien een tweede lijn specialist op dit voor ons belangrijke ministerie; dat schept veel verwachtingen en kansen voor de zorg. Dat verwachtingsvolle moment valt samen met de conclusies uit het vorige maand verschenen boek *Vijftien jaar marktwerking in de gezondheidszorg*. [1] Het Nederlands “experiment” met zorgverzekeraars blijkt daarin zo slecht nog niet. Ofschoon van echte concurrentie geen sprake is – het primaire doel – is de conclusie dat de betaalbaarheid van de zorg is verbeterd. Er is zelfs sprake van een onderschrijding van 15% in de curatieve zorg. Weliswaar voor de fysiotherapie, huisartsen en farmacie, maar toch.

De nieuwe vakminister en de conclusies van het boek stemmen hoopgevend voor de zorg. Laten we erop vertrouwen dat de zorg dit jaar niet te veel wordt geregeerd door de coronacrisis, opdat ruimte ontstaat voor nieuw beleid, innovaties en vooral visie. Regeringsleiders, virologen en epidemiologen poogden ons door de coronacrisis te loodsen. Ofschoon ontevreden, afhakers en fakkeldragers hen met hoon overlaadden, zijn hun inspanningen bewonderenswaardig, want voor crisisbestrijding bestaat geen rijbewijs. Laten we hen het vertrouwen geven dat de eindzege wordt gehaald.

Ik wens u allen voor 2022 mooie spreekuren en prettige patiënten toe. Om het maximale uit onze inspanningen te halen.

LITERATUUR

1. Jeurissen P, Maarse H. *The market reform in Dutch Health Care; results, lessons and prospects*. December 2021, ISBN 9789289051828

Dermatoloog en hoofdredacteur